

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 031914 23 Кж
Бањалука, 28.10.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, др Вељка Икановића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Обрена Бужанина чланова вијећа, уз учешће записничара Андрее Гранолић, у кривичном предмету против оптужене Л. Д. због кривичног дјела - Неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске и кривичног дјела – Омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. истог законика, одлучујући о жалби браниоца оптужене, адвоката мр Душке Богојевић из Бањалуке, изјављене на пресуду Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 031914 22 К од 29.12.2022. године, на сједници вијећа, којој је присуствовала оптужена а у одсуству уредно обавијештеног њеног браниоца, одржаној дана 28.10.2025. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се као неоснована жалба браниоца оптужене Л. Д. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 031914 22 К од 29.12.2022. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 031914 22 К од 29.12.2022. године оптужена Л. Д. је оглашена кривом да је учинила кривично дјело – Неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске број 64/17, 15/21, 89/21 и 73/23, у даљем тексту: КЗ РС) и кривично дјело – Омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. истог законика, за која дјела су јој утврђене казне и то за кривично дјело - Неовлаштена производња и промет опојних дрога - казна затвора у трајању од једне године, а за кривично дјело - Омогућавање уживања опојних дрога - казна затвора у трајању од двије године, па је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од двије године и осам мјесеци. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС) је и обавезана да плати трошкове кривичног поступка у корист буџета Републике Српске у укупном износу од 222,60 КМ, у року од тридесет дана од дана правоснажности пресуде, а такође и награду и нужне издатке браниоца по службеној дужности, чију висину ће суд утврдити посебним рјешењем, у складу са чланом 97. став 2. ЗКП РС.

Против те пресуде, жалбу је благовремено изјавила бранилац оптужене, адвокат мр Душка Богојевић из Бањалуке, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ж) и к) ЗКП РС, а и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи тако да се оптужена ослободи од оптужбе, или пак да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

У сједници вијећа, одржаној сходно одредби члана 318. став 4. ЗКП РС у присуству оптужене а у одсуству уредно обавијештеносг њеног браниоца, као и у одсуству тужиоца који и није тражио да буде присутан сједници, оптужена је остала код свих навода из жалбе њеног браниоца, приложивши суду Налаз и мишљење Центра (...) ЈЗУ Дом здравља Бањалука број протокола (...) од 11.11.2024. године о свом (...) здрављу, као и Отпусно писмо Клинике за (...) Универзитетског клиничког центра Републике Српске у Бањалуци број протокола (...) од 25.11.2024. године, о свом боравку у болници у трајању од тридесет дана, са дијагнозама (...), (...), (...), (...) у вези са којим је наведено да је стање приликом отпуста из болнице побољшано, а уз препоруку даљег амбулантног праћења и лијечења, као и редовног узимања прописане терапије и одлазака на контролне прегледе.

Размотривши спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде, из слједећих разлога:

Без основа је приговор жалбе да је доношењем побијане пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ж) ЗКП РС због тога што суд побијаном пресудом није потпуно ријешио предмет оптужбе тиме што није донио посебну ослобађајућу одлуку у погледу неприхватања радње из оптужнице да је оптужена у стану, власништво М. К. у Бањалуци, продала А. И. један грам марихуане за износ од 10 КМ, а у оквиру чињеничних радњи из тачке 1. изреке пресуде за које је оглашена кривом због кривичног дјела - Неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС, према којим доказаним радњама је наведеном лицу, у периоду обухваћеном оптужницом (од мјесеца децембра 2018. године до 3.6.2019. године) у Бањалуци, у угоститељском објекту „Гепард“ продала једну таблету екстазија за износ од 20 КМ. С обзиром да суд има овлашћење да из чињеничног описа кривичног дјела за које је оптужену огласио кривом, изостави радњу за коју сматра да није доказана, за шта је у образложењу побијане пресуде и дато ваљано образложење да тиме није повријеђен идентитет оптужнице и изреке пресуде, будући да је тиме и обухваћена неспорно доказана радња оптужене која и чини битно обиљежје наведеног кривичног дјела (у вријеме и на начин како је то оптужницом и стављено на терет), то се наведени приговор жалбе указује без основа.

Такође је без основа и приговор жалбе да побијана пресуда нема разлога о одлучним чињеницама које је било потребно несумњиво утврдити, чиме би била учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а то из разлога што образложење побијане пресуде садржи довољно јасне и аргументоване разлоге из којих произилази да је оптужена управо учинила радње из тачке 1. и 2. изреке побијане пресуде које представљају битна обиљежја, како кривичног дјела - Неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС (везано за тачку 1. изреке пресуде), а тако и кривичног дјела – Омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. истог законика (везано за тачку 2. изреке пресуде), које разлоге у потпуности прихвата и овај суд. На другачије

закључивање не може утицати ни приговор жалбе да код оптужене није пронађена а нити одузета било каква материја која асоцира на опојну дрогу, нити да је у току поступка вјештачењем утврђено да се ради о опојној дроги која се налази на Листи опојних дрога, будући да је из исказа свједока А. И. којем је оптужена продала дрогу, као и свједока којим је омогућила уживање опојних дрога, неспорно и утврђено да се управо и радило о врстама опојних дрога, како је то и наведено у изреци побијане пресуде, коју дрогу су ти свједоци и конзумирали, који и знају својства тих опојних дрога, а што је у осталом и потврђено (према њиховим исказима) њиховим понашањем након конзумације тих дрога, како је то све и објашњено у побијаној пресуди, због чега и није била потребна хемијска анализа од стране вјештака хемијске струке који би утврдили да се у тим конкретним ситуацијама и радило о опојним дрогама, имајући у виду да се утврђење из побијане пресуде ничим конкретним и не може довести у сумњу.

Према томе, како из исказа свједока А. И. (везано за кривично дјело из тачке 1. изреке побијане пресуде) неспорно и произилази да је оптужена њему продала, у угоститељском објекту „Гепард“ у Бањалуци, једну таблету екстазија за износ од 20 КМ, коју таблету је он (као конобар у том објекту), преполовио и конзумирао са својом тадашњом дјевојком (а касније супругом) А. С., која је то све и потврдила наводећи да је то била таблета розе боје, облика домине, а коју је оптужена извадила из ПВЦ врећице у којој се налазило 10 до 15 комада таквих таблета, па да се након тога А. И. понашао као да пуца од снаге, при чему су му биле увећане зјенице, па је и радио склекове иза шанка, а да се њој почело „мантати“ у глави, а које понашање тих свједока и саму продају те таблете од стране оптужене, је потврдила и свједок млдб. 1 која је томе била присутна, то се не може довести у сумњу чињенично утврђење из тачке 1. изреке побијане пресуде, према којем је оптужена и учинила кривично дјело - Неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС.

Исто тако, како из исказа свједока млдб 1, млдб 2, млдб 3 и млдб 4, произилази да је оптужена у стану, власништво млдб. 1 у Бањалуци, доносила и нудила на уживање опојну дрогу марихуану и спид, тим малољетним лицима, од којих су већина били штићеници Јавне установе Дом за незбринуту дјецу „Рада Враћешевић“ у Бањалуци, а такође да је то нудила и другим лицима која би се затекла у том стану, стављајући дрогу на тацну да је присутна лица конзумирају, па да из службене забиљешке поменуте јавне установе од 17.2.2019. године (сачињене од стране васпитача те установе Д. М.) произилази да је тог дана и извршено тестирање штићеника те установе, млдб. 3, на присуство опојних дрога у организму, а при чему је резултат тестирања био позитиван на присуство опојних дрога марихуане и амфетамин (спид), а са чим у вези је свједок Ч. П. и навео да су након конзумирања тих опојних дрога, сва лица која су заједно са њим то и конзумирала, више причала а да је он осјетио убрзан рад срца и да му је расположење било боље, те да је и добио неку енергију а околина му је изгледала лепше, све то неспорно и потврђује да су том приликом та присутна лица, што значи више њих, и конзумирала те опојне дроге у поменутом стану, како је то и описано у тачки 2. изреке побијане пресуде, чиме се неспорно и потврђује да је оптужена учинила и кривично дјело – Омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС.

Да је оптужена, у наведеном стану управо и омогућавала конзумирање опојних дрога већем броју лица, произилази из исказа свједока Н. К. (брата свједокиње млдб. 1, са којом је он живио у том стану), а који свједок је и навео да је оптужена у више наврата доносила опојне дроге, марихуану, екстази и спид у тај стан, нудећи их на конзумирање

присутним лицима, па да су од дроге спид правили линије и конзумирали је ушмркавањем, мада то он и није чинио.

С обзиром на све наведено, како је на основу поменутих чињеница и доказано да је оптужена учинила кривична дјела која су јој стављена на терет, што је потврђено и осталим изведеним доказима, није било основа за примјену начела *in dubio pro reo* на које се позива у предметној жалби, према којем начелу сумњу у погледу постојања чињеница које чине обиљежје кривичног дјела или од којих зависи примјена неке одредбе кривичног законодавства, суд рјешава одлуком на начин који је повољнији за оптужену, па тако да и није било основа да се оптужена ослободи одговорности за наведена кривична дјела.

Стога је оптужена правилно оглашена кривом за та учињена дјела, при чему јој је за кривично дјело - Неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС утврђена казна затвора у трајању од једне године, а за кривично дјело - Омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. истог законика – казна затвора у трајању од двије године, које казне представљају најниже законом запријеђене казне за та дјела, па је примјеном одредаба члана 56. КЗ РС које се односе на стицај кривичних дјела, правилно осуђена на јединствену казну затвора у трајању од двије године и осам мјесеци, о чему су у образложењу побијане пресуде дати ваљани разлози, при чему су на страни оптужене цијењене олакшавајуће околности које се односе на њену младост и ранију неосуђиваност, али које не представљају особито олакшавајуће околности из члана 52. КЗ РС да би могле довести до ублажавања казни испод најниже прописаних казни за та кривична дјела. На другачије закључивање не може утицати ни медицинска документација коју је оптужена приложила на сједници вијећа овог (Врховног) суда, према којој медицинској документацији је оптуженој препоручено амбулантно праћење и лијечење као и редовно узимање прописане терапије и одлазака на контролне прегледе.

И по мишљењу овог суда са изреченом јединственом казном затвора оптуженој, ће се постићи сврха кажњавања, како са аспекта генералне а тако и специјалне превенције, с обзиром на друштвену осуду за учињена кривична дјела, као и развијање и јачање одговорности и свијести код грађана о опасности и штетности таквих кривичних дјела, те оправданости кажњавања и неопходности поштовања закона.

Из изнесених разлога се предметна жалба указују без основа, па је и ваљало одбити, а на основу члана 327. ЗКП РС и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Андреа Гранолић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић